

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er i revideret form en genfremsættelse af tidligere lovforslag, senest lovforslag nr. L 47, folketingsåret 1995-96 (Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 456 og 891, samt tillæg A side 1549).

Lovforslaget har til formål at sikre, at den danske befolkning aktivt inddrages i beslutninger om udformningen af den fremtidige udlændingepolitik.

Dette opnås ved afholdelse af en vejledende folkeafstemning, der foreslås afholdt i forbindelse med førstkommande valg til kommunalbestyrelser og amtsråd.

De i lovforslagets § 1, stk. 2, afførte afstemningstemaer dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af en lang år-rækkes lovgivning på udlændingeområdet, en år-række, hvor den politiske debat på udlændingeområdet har båret præg af tabuforestillinger og mangel på realitetssans.

Når der i lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 3, nævnes fængselsstraf, menes egentlig fængsel i straffelovens forstand. Iflg. denne lovs § 33 idømmes fængsel på livstid eller på tid, ikke under 30 dage og ikke over 16 år. Den mildere straf hæfte, som iflg. straffelovens § 44 idømmes fra 7 dage til 6 måneder, anvendes ved lovovertrædelser af mindre alvorlig karakter og er således ikke foreslået anvendt som afstemningstema.

Fremskridtspartiet har gennem årene gang efter gang påpeget, at udlændingepolitikken må ændres. Fremskridtspartiet har talløse gange gjort opmærksom på, at en hovedløs fortsættelse af den hidtidige udlændingepolitik vil føre til en udgiftsekspllosion og en utrolig dårlig ressourcestyring inden for så centrale områder som social- og sundhedsvæsen, undervisning m.v.

Det politiske flertal, som har tegnet de sidste mange års udlændinge- og flygtningepolitik, har lagt en tidsindstillet bombe under dansk økonomi. Al kritik, der er rejst af Fremskridtspartiet eller andre, er blevet afvist med henvisning til, at kritikken var udtryk for et uacceptabelt »menneskesyn«.

Der påhviler det politiske flertal et umådeligt ansvar og et yderst vanskeligt forklaringsproblem i for-

hold til befolkningen. Det gælder i forhold til den enkelte dansker, herunder også ældre og svage grupper, der vil blive nødsaget til at lide endog meget betydelige afsavn til fordel for flygtninge, og det gælder i forhold til kommuner og amter, der løber risiko for, at udgiftsekspllosionen vælter den kommunale planlægning og økonomi i årene, der kommer.

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat lovforslag om folkeafstemning om udlændingepolitikken. Senest har Fremskridtspartiet – som nævnt ovenfor – i folketingsåret 1995-96 fremsat lovforslag nr. L 47 (forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik).

Trods den massive afvisning af tidligere fremsatte lovforslag har forslagsstillerne valgt at genfremsætte forslaget i revideret udformning, der bl.a. tager hensyn til debatten ved 1. behandling af L 47 i 1995-96.

Der er ikke tvivl om, at en folkeafstemning om disse centrale emner vil engagere befolkningen og medvirke til en tiltrængt, alvorlig og saglig folkelig debat og stillingtagen, der kan give regeringen og Folketinget et bedre og mere sikkert beslutningsgrundlag for den kommende tids lovgivning.

Afstemningstemaerne er udvalgt således, at de dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af skiftende regeringers og folketingsflertals lovgivning på udlændingeområdet. Der opnås gennem sammensætning af afstemningstemaerne en alsidighed, der vil være fremmende for en saglig og relevant debat om disse yderst væsentlige temaer.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at en folkelig debat om disse væsentlige temaer er både nødvendig, gavnlig og i sig selv rummer en styrkelse af demokratiet.

Det repræsentative demokrati har i øvrigt klart svigtet netop på udlændingepolitikens område, idet hverken den siddende regering eller de tidligere regeringspartier nogen sinde er gået til valg på grundlag af den udlændingepolitik, disse partier faktisk har ført.

Det repræsentative demokrati kan kun virke hensigtsmæssigt, hvis politikerne har evne og vilje til effektivt at varetage befolkningens interesser og i me-